

loven skal fremlægges først i Folketinget. Det blev under Forfatningskampen i 1866 meget stærkt fremhævet, navnlig fra konservativ Side, at i Praksis betød dette, at Folketinget fik Hovedindflydelsen paa Finanserne. Uden at jeg vil inlade mig i en Diskussion med det ærede Medlem om dette Spørgsmaal, synes jeg derfor, at Parlamentarismens Indførelse i dette Land ikke kan have virket i Retning af, at Folketingets Indflydelse paa Finanserne nu skulde være bleven mindre, baade end det var fastslaaet i Grundloven, og end det fra anden Side er blevet erkendt, at der laa i denne Grundlovsparagraf.

Der er selvfølgelig i de Lovforslag, vi her behandle, et og andet, som vi fra Venstres Side kunde have ønsket anderledes, men vi erkende den Nødvendighed, der er for, at der skaffes Staten nye Indtægter, og have derfor ikke ment det betimeligt at fremkomme med nye Ting nu, som det paa Forhaand var givet vilde berede denne Reform Vanskeligheder. Vi mene, at denne Skattereform i det hele taget er af den Natur, at man fra de forskellige Sider, hvor man har Øje for den Nødvendighed, det er for Staten hurtigt at skabe Balance, trøstigt kan slutte sig til den og stemme for den. Det kan undertiden i taktisk Henseende være meget formaalstjenligt at forberede et og andet, men det forekommer mig alligevel, at der er Situationer her i Livet, hvor Nuet har et saa absolut Krav, at man maa handle under det Ansvar, som Nuet giver. Det er min Opfattelse, at det, der i Øjeblikket kræves af Lovgivningsmagten, er, at den skaffer Staten den Balance, som er absolut fornøden ikke blot for at komme bort fra de midlertidige Statslaan, men ogsaa for at kunne fortsætte Statshusholdningen paa en Vis, som vi kunne være tjente med.

Jeg skal som sagt ikke komme ind paa Enkeltheder i de foreliggende Lovforslag, men jeg tror, at naar de ses som et samlet Hele — og der er jo ingen af dem, der egentlig kan isoleres og betragtes som noget for sig —, kan jeg med fuld Føje anbefale dem til Vedtagelse i dette høje Ting og ogsaa nære Haab om at faa dem førte igennem i det andet høje Ting og derved faa tilvejebragt det, der kræves i Øjeblikket. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Bang: Ærede Medlemmer ville se, at der til Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat er stillet fem Ændringsforslag af det socialdemokratiske Mindretal i Udvalget. Jeg skal sige nogle ganske enkelte

Ord om dem. De fire ere for saa vidt gamle bekendte, som de dels allerede have været stillede ved anden Behandling, dels ere bebudede og motiverede under anden Behandling. Kun Nr. 4 er nyt. Det foreslaar en Overskriftsforandring, som efter vor Mening giver et mere korrekt Udtryk end den, der staar i Lovforslaget. — Betydelig større Interesse har det første Ændringsforslag til § 5 om en nærmere Bestemmelse af den Formueforøgelse, der efter vor Opfattelse bør falde ind under Indkomstskatten. Den højtærede Finansminister omtalte forleden, at dette Forslag i Realiteten nogenlunde dækkede Regeringsforslaget, og sin Modstand mod det motiverede han kun med, at den sidste Del af Forslaget kunde volde visse praktiske Vanskeligheder. Jeg er nu ikke i Stand til at se, at der er Overensstemmelse mellem Regeringsforslaget og dette Forslag. Hvis det er Tilfældet, er i hvert Fald Regeringsforslagets § 5, Litra a, meget utydelig og ganske uforstaaelig og giver i hvert Tilfælde Anledning til akkurat de samme og sikkert endnu større Vanskeligheder, end der her kan være Tale om. Jeg havde haabet, at vi under Medvirken fra Finansministerens Side kunde have naaet til en Tydeliggørelse af det, som vi ønske. Det er ikke lykkedes at opnaa en saadan Assistance, og vi stille derfor paa ny dette Ændringsforslag.

Der er saa Ændringsforslaget under Nr. 2 om de gifte Kvinder, som have Selverhverv. Ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst skulle disse Kvinder være berettigede til at fradrage den Merudgift ved Husførelsen, som er en Følge af Erhvervsvirksomheden. Vi finde, at det er et Retfærdighedskrav, der ikke med nogen Ret kan afvises. Vi finde, det er nøje Overensstemmelse med Lovens § 6 a; jeg kan ikke se rettere end, at den Fortolkning, som Vejledningen indeholder, og som Finansministeren slutter sig til, er fuldstændig i Strid med Loven, baade med dens Ord og med dens Aand, og vi have derfor foreslaaet til Tydeliggørelse af den Fortolkning, vi ønske praktiseret, at faa det paagældende Stykke indføjet.

Saa er der Ændringsforslagene Nr. 3 og Nr. 5, dels om Specificering af Selvangivelserne, hvad Naturalnydelserne angaar, og dels, hvad der staar i nøje organisk Sammenhæng dermed, om skærpede Straffebestemmelser for Undladelse af at benytte Selvangivelse. Den højtærede Finansminister udtalte i Forgaars, at han nærede megen Sympati for vort Forslag om Specificering af Selvangivelserne og meget vel kunde